

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 138-ҳадис

* أَرْبَعُ دَعَوَاتٍ لَا تُرَدُّ: دَعْوَةُ الْحَاجِّ حَتَّى يَرْجِعَ، وَدَعْوَةُ الْعَازِي حَتَّى يَصُدَّرَ، وَدَعْوَةُ الْمَرِيضِ حَتَّى يَبْرَأَ، وَدَعْوَةُ الْإِخِ لِإِخِيهِ بِظَهْرِ الْعَيْبِ وَأَسْرَعُ هَؤُلَاءِ الدَّعَوَاتِ إِجَابَةٌ دَعْوَةِ الْإِخِ لِإِخِيهِ بِظَهْرِ الْعَيْبِ. (رواه الديلمي عن ابن عباس)

Тўрт хил дуо рад этилмайди: 1) ҳожининг қайтиб келгунгача дуоси; 2) ғозийнинг қайтгунгача дуоси; 3) касалнинг тузалгунгача дуоси; 4) биродарининг ғойибдан биродари учун қилган дуоси. Бу тўртовидан энг тез ижобат бўладигани ғойибдан биродари учун қилинган дуодир.

Ибн Аббос (розияллоҳу анҳумо)дан. Дайламиий ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

